

Divoká růže - P. Bobek, M. Rottrová

(capo 3)

Ami Dmi Ami
Já po růži mám jméno,
C E
jméno zní a dál jde čas.

Ami Dmi Ami
Růžím v šarlatu svět je jen scénou,
G Ami
kdo jen ví, co to dřímá v nás.

Ami C
Když mě pohledem spálila jako strom blesk.

Dmi E
jak spoutaný já tam stál.

Ami C
Oheň v šarlatu, osud byl v té růži,
Dmi E
v té chvíli sám ďábel snad stál opodál.

Svět pak do trávy pad, a on mě měl rád,
ten keř růže zplanělé nad tělem vlád.
On můj první byl a ten můj rozum smyl,
když anděl zlý tvůj rozum svál si.

Já po růži mám jméno,
jméno zní a dál jde čas.
Růžím v šarlatu svět je jen scénou,
kdo jen ví, co to dřímá v nás.

Já druhý den šel s kytkou za ní,
ona lhalo mi, jak puklý drahoukam.
I když zplanělé jsou, růže dál voní tmou,
lásky jak růže jsou klam.

A já na druhý den, víc se rozvila jen,
když po růžích mám svoje jméno.
Mám šarlat a nach, když plách dívčí strach,
já stala se růží i ženou.

Já po růži mám jméno,
jméno zní a dál jde čas.
Růžím v šarlatu svět je jen scénou,
kdo jen ví, co to dřímá v nás.

Pro jiné snad mě bůh taky stvořil,
svět to nejlepší je místo z míst.
Ten zpod keře snad, mě snad vážně měl rád,
co s růží divokou v zajetí hnízd.

Věčná bestie lásky, kolem toulá se tmou,
cítím dech ďábla z té růže zplanělé.
Snad v pekle je ráj, za ním jdem na okraj,
cítím dál růži divokou dnem i nocí.

Já po růži mám jméno,
jméno zní a dál jde čas.
Růžím v šarlatu svět je jen scénou,
kdo jen ví, co to dřímá v nás.